

Jenny Lee Lindberg

► Basmelodieën bij Warpaint

Radiate Like This, het vierde studioalbum van Warpaint, komt op 6 mei uit. Later die maand staat de indierockband uit LA in Paradiso en Ancienne Belgique. We vonden het dus de hoogste tijd om even bij te praten met Jenny Lee Lindberg.

Wat houdt je allemaal bezig, Jenny?

'Het is een drukke tijd voor me. Ik heb een serie zeven-inch singles uitgebracht in december (onder de naam Jennylee, CD) en ik breng een lp uit in april. Ik heb ook mijn Singles Club, waar we muziek en artwork delen met mijn gemeenschap.'

Wat staat er tegenwoordig in je instrumentenrek?

'Ik speel meestal met een '78 Rickenbacker 4001, maar ik heb ook een Fender P-Bass uit hetzelfde jaar, waar ik af en toe op speel, en ik geloof dat ik ook een Kay bas uit eind jaren vijftig of begin jaren zestig heb. Verdorie, waar speel ik nog meer mee? Ik heb in de loop der jaren wat spullen verkocht. Ik had een Fender Mustang, een vintage reissue - die was geweldig. Ik hield van de korte mensuur en de geluid was echt helder. Het was echt makkelijk om akkoorden te spelen en te finger-picken en hij had gewoon een aangename, heerlijke klank.'

Is de Rickenbacker je favoriete bas?

'Ik hou ook van mijn P-Bass. Er zitten flatwounds op, dus hij klinkt niet echt goed als je akkoorden speelt omdat hij een beetje te modderig is. Maar de Rick is beproefd. Ik schrijf lijnen op andere bassen en dan speel ik ze op de Rick en dan denk ik: oh, dit klinkt gewoon veel beter. Ik denk dat het komt doordat ik er zo lang mee getoerd heb. Ik heb er gewoon alles uitgespeeld.'

Hoe raakte je besmet met het basvirus?

'Toen ik een kind was wist ik dat ik een instrument wilde gaan spelen. Ik rommelde wat met piano, maar oefende eigenlijk niet genoeg. Ik verhuisde naar LA toen ik 18 of 19 was en drummen leek me niet realistisch waar ik woonde. En ik wilde geen gitaar spelen, dus ik had zoiets van: ik ga basgitaar spelen. Een paar maanden nadat ik naar LA was verhuisd vertelde ik een vriend dat ik bas wilde gaan spelen. Hij zei: oh, ik heb een bas en een versterker voor je, en gaf ze gewoon aan me. Dat zijn de beste vrienden!

'Nu waren er geen obstakels op mijn weg en ik begon te rommelen op de bas. Ik had geen idee wat ik deed, dus vroeg een paar bassisten die ik kende, die echt goed waren, om me wat lessen te geven. Ik denk dat ik zo'n vier of vijf lessen

heb gehad en iemand gaf me een vel met toonladders, dus begon ik te oefenen. Eigenlijk werd ik er echt obsessief in: toonladders oefenen, mijn eigen baslijnen schrijven, met drummachines meespelen: gewoon elke dag urenlang spelen. Ik wilde goed worden. Ik had een echte drive om het te doen. Het voelde als het eerste ding dat ooit mijn aandacht zo lang had vastgehouden.'

Wie waren de bassisten die je toen bewonderde?

'Toen ik met bas startte, begon ik echt aandacht te besteden aan de bassisten. Daarvoor danste ik graag op een groove, maar ik isoleerde niet per se alleen de bas. Nadat ik was begonnen met spelen, hield ik echt van Jah Wobble's stijl in PIL, dat was hoe ik voor het eerst van hem hoorde. Ik hield ook van Bernard Edwards. Ik zou zeggen dat dat mijn twee favoriete bassisten zijn, hoewel er natuurlijk zoveel anderen zijn. Ik vind Flea's spel ongelooflijk. Ik vind Thundercat's spel geweldig. Er zijn zoveel bassisten waarbij ik denk: verdomme, die zijn echt geweldig. Maar die twee zijn zo verschillend. Ik heb het gevoel dat ik ergens in het midden van hen zit - niet met het talent, maar gewoon met de stijl.'

Wat is volgens jou goed bassspel?

'Ik vind melodieën heel belangrijk. Veel mensen zien dat over het hoofd als ze bas spelen. Niet altijd, natuurlijk. Ik zeg altijd dat bas een heel makkelijk instrument is om te leren, maar een heel moeilijk instrument om goed op te worden, om echt mee op te vallen en geweldig op te zijn. Vaak blijft het gewoon onder de radar, doe je grondtonen en is het ondersteuning, wat ook cool is omdat liedjes dat soms nodig hebben. Ik heb het gevoel dat je beide kunt doen. Als je echt goed bent, kun je een baslijn altijd interessant maken en hem laten opvallen, ook al is hij simpel. Het betekent niet dat je opzichtig hoeft te worden. Het gaat gewoon om de keuze van de noten en daarom vind ik de melodie ook zo belangrijk. Ik hou ook van een repetitieve groove, dat wel. Dat is waar ik van hield bij Jah Wobble. In staat te zijn om een goede lijn te vinden die je keer op keer kunt herhalen en die niet oud wordt, is de essentie.' •

jennyleelindberg.com • warpaintwarpaint.com

Lees, luister en kijk verder op [deBassist](http://deBassist.nl) +

VIDEO Warpaint - Live at Down The Rabbit Hole 2017
 SPOTIFY Champion, de eerste '22 single van Warpaint
 SPOTIFY Stop Speaking/In Awe Of - single van Jenny Lee
deBassist.nl